M/8160

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MSZMP SZEGED VÁROSI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

72. évfolyam
53. szám
1982.
március 4.,
csütörtök
Ára:
1,40 forint

Közösen a várospolitikáért

Megbeszélés a városi tanácsnál

Társadalompolitikai, városfejlesztési céljaink megvalósításában *mindig nagy szerepe volt a széles körű társadalmi összefogásnak.* Ezt hangsúlyozta bevezetőjében *Papp Gyula*, a szegedi városi tanács elnöke azon a tegnap délutáni értekezleten, amelyet az SZMT kezdeményezésére a városi tanács, a vállalatok, intézmények gazdasági vezetői és szakszervezeti tisztségviselői részvételével rendeztek. A szakszervezet, mint a legtöbb szervezett dolgozót összefogó „intézmény", a jövőben is nagy segítséget nyújt nagy, közös feladataink elvégzéséhez. Egyebek között ezt hangsúlyozta *dr. Ágoston József*, az SZMT vezető titkára. Üdvözlő beszédében — amelyben köszöntötte a megjelenteket — akik közt a városi pártbizottság képviseletében ott volt *Berta István* titkár, jelen volt *Diós József*, a HNF városi bizottságának alelnöke és *Novákné Halász Anna*, a KISZ Szeged városi Bizottságának első titkára.

Papp Gyula *áttekintést adott a város fejlődéséről, a városfejlesztés eredményeiről, gondjairól, s az előttünk álló feladatokról, a város tanácstagjainak munkájáról és a lakossággal való kapcsolatról.* Ezzel összefüggésben rámutatott, a megyei városok közül *elsőként* itt kezdeményezték a tanácsi testület választott képviselői ne csupán választókörzetükben, hanem a munkahelyükön is — ahol esetleg csak annyit tudnak róluk, hogy társadalmi munkát végeznek — számoljanak be tanácstagi munkájukról. A városi tanács elnöke megállapította, ez is *jól szolgálja a kölcsönös tájékoztatás igényét.* A tanács és a lakosság élőbbé, szorosabbá váló kapcsolata pedig valójában aktív segítséget nyújt a döntések előkészítéséhez. Az eddigi tapasztalatok megerősítették a tanácsi szerveket abban, hogy a társadalmi célokat *a lakosság segítségével* eredményesebben tudják megvalósítani. Az eddigi társadalmi munkák nem kevésbé járultak hozzá a város építéséhez-szépítéséhez, azonban az ezzel összefüggő, nem mindig pozitív tapasztalatokra utalva megállapította, hogy a jövőben azokat *szervezettebben és differenciáltabban* kell végezni és irányítani.

Az elmúlt évben különböző megmozdulásokban százezren végeztek társadalmi munkát, mintegy 2 és félmillió társadalmimunka-órában. Ennek *eredményeként Szeged városban több mint 63 millió forint értékben gyarapodott a közvagyon.* Míg 1980-ban 290 forint volt az egy lakosra jutó társadalmi munka értéke, addig 1981-ben ugyanez 367 forint volt. A szegedi vállalatok összesen 169 szervezett kommunista műszakban több mint 7 millió forint eredményt könyvelhettek el, amelyet a tanácsi *gyermekintézmények bővítésére, a rászorulók megsegítésére, illetve egyéb célokra használtak fel.* A kommunista műszakok eredményének 61,8 százalékát *lakásalapra,* valamint saját fejlesztési alapra tartották vissza.

Sikeres akció volt többek között az *Egy üzem — egy park-mozgalom*, amelyben a játszóterek gondozására 86 vállalat, intézmény szocialista brigádja jelentkezett. A parkokban 75 ezer négyzetméter virágágy — 1 millió 240 ezer forint értékben — dicséri a társadalmi munkások szorgalmát. Gondok közt lehet említeni azonban azt az ellentmondást, hogy ahol legtöbben élnek, majdhogynem ott végeznek legkevesebb társadalmi munkát: a lakótelepeken. *A lakótelepi lakosság bevonására eddig is voltak kezdeményezések, ennek ellenére azonban csekély eredménnyel jártak.* Éppen ezért a jövőben erre megfelelő tervekkel, a társadalmi szervek bevonásával nagyobb figyelmet fordítva jobban kell mozgósítani.

A tegnapi tanácskozás egyben az 1982. évi társadalmi munkára mozgósítás jegyében is zajlott. Berta István, a városi pártbizottság titkára *ismertette*, hogy a dolgozók kezdeményezéseinek megfelelően *1982-ben két kommunista műszakot tartanak Szeged városában.* Április 24-én és szeptember 25-én (mindkettő szombati nap) a vállalatok, gyárak, szövetkezetek, intézmények termelő munkában részt vevő dolgozói, a foglalkozásuknak megfelelő munkát végzik, míg az alkalmazottak a város parkjait, játszótereit hozzák rendbe. A városi közlekedés és a gyermekintézményeket hétköznapi munkarend szerint működtetik, és az itt dolgozóknak ez lesz a kommunista műszakjuk. A fiatalok társadalmi munkájukkal egyebek közt a makkoserdői kocogópályát hozzák rendbe. Mindkét kommunista műszak két nagy várospolitikai célkitűzés megvalósítását szolgálja. A társadalmi munkából származó bevételeket a Szegeden létrehozandó munkásmozgalmi múzeum, illetve a szalámigyár mellett építendő műjégpálya megvalósítására fordítják.

I. Zs.

Sütőipari újdonságok

A laikus azt gondolná, a sütőiparban nem sok lehetőség van az újításra. A sütőipar süssön kenyeret, kiflit, zsömlét, erre mindig szükség lesz, a kereslet időtlen időkig biztosított. A valóságban azonban egyre nagyobb szükség lesz rá, hogy ez a szakma is folyton új termékeket vezessen be, újítson, a már bevált árukat gazdaságosabban állítsa elő. Erre törekednek a *Csongrád megyei Sütőipari Vállalatnál* is. *Gajdán István* igazgató elmondta, hogy a cég sütőüzemei csak kenyérből 8—10 félét állítanak elő, az összes termékek száma pedig meghaladja a 90-et. A fejlesztésnek több célja van, többféle igényt igyekeznek kielégíteni. A termelési költségek állandóan emelkednek, a megyei vállalat célja, hogy termékei ennek ellenére ne legyenek drágábbak. (Természetesen ez nem elsősorban mindennapi kenyerünkre vonatkozik — annak árát politikai döntések határozzák meg —, hanem főként különböző, félkész vagy tartósított termékekre.) Egy másik körülmény, hogy egyre több nő dolgozik, s szeretné, ha *a házi sütés* gondját intézményesen levennék válláról — azok az ízek, sütemények, amelyeket korábban otthon állítottak elő, változatlan minőségben megvásárolhatók legyenek. *Nagyobb ünnepekre például régebben maguk sütötték a kalácsot a háziasszonyok, mostanában viszont már 5—600 mázsa kalács is elfogy egy kettős ünnepre a vállalat termékei közül.* Az sem mellékes, hogy a maga eszközeivel a sütőipar is igyekszik a jelenleginél egészségesebb táplálkozásra buzdítani a lakosságot. Olyan új komponensek kerülnek be a süteményekbe, amelyek élettani hatásai *kedvezőbbek* a jelenlegieknél.

A megyei sütőipari vállalatot Szeged lakosai elsősorban különböző *csomagolt süteményeiről* ismerhetik, hiszen az itteni kenyérellátás a városi tanács szakvállalatának feladata. *A süteményekben a lényeg: új ízek, változatosság.*

Ezeknek a követelményeknek a jegyében fejlesztették ki például a *Kedvenc* fantázianevű vegyes teasütményt. Háromféle — citrommal ízesített dióscsók, kakaós kevert és sárga kevert omlós — termék került egy dobozba. *Újdonság a csomagolás is: a papírdobozon belül műanyag dobozba, vagy fóliába burkolják az árut, hogy minél tovább megőrizze frissességét.*

További újdonságok is kerülnek ki mostanában a gyártmányfejlesztők műhelyéből, például a diós linzer, a vaníliás szív, az úgynevezett vegyes, sós pogi, amely háromféle ízesítéssel is kapható: szimplán sósan, paprikával vagy borssal ízesítve.

Mostanában búzacsíra alkalmazására folynak a kísérletek. A Maki fantázianevű dióscsókban például a dió 10—15 százalékát helyettesítik a lényegesen olcsóbb búzacsírával. A kérdésre, hogy nem jár-e minőségromlással a változás, az igazgató azt felelte, a sütemény ízén nem érezni, hogy a dió egy részét helyettesítették, sőt könnyebben emészthető az így készülő áru. A borkorcsolyában pedig étkezési korpa felhasználását tervezik, omlósabb lesz tőle.

Gazdaságossági szempontok is vezetik a vállalati újítókat, akik közül *Szarvas Istvánt* bízták meg a gyártmányfejlesztés irányításával. Hódmezővásárhelyen például korábban veszendőbe ment a rétes vége: most megőrlik és a diós kocka töltelékében hasznosítják. A házi konyha kedvenc süteményeit, a tájjellegű ízesítéseket is igyekszik ellesni a sütőipar. Például a vásárhelyi túrós lepényt az ezen a vidéken kedvelt sós ízesítéssel hozzák forgalomba.

A tervek szerint *újabb* alapanyagokat, régen már használt adalékokat is elővesznek, hogy bővítsék a választékot. A döntő szót természetesen a vásárlók mondják ki: ha a vállalat szakboltjaiban népszerűvé és keresetté válik egy-egy termék, akkor nagyobb tételben, a kiskereskedelem szélesebb hálózatában is hozzájuthat a lakosság.

T. I.

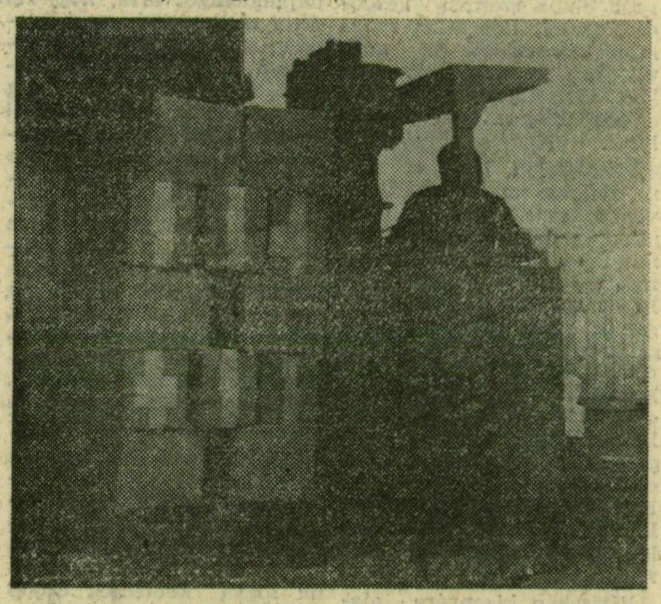

Nagy László felvétele

A Tisza Élelmiszer és Vegyiáru Kereskedelmi Vállalat forgalmazza a csomagolt sütemények jelentős részét. A szállítás és az eltarthatóság szempontjából lényeges az áru csomagolása: a borkorcsolya sokáig eláll, rakodása gépesíthető. Képünkön: targonca rakja a borkorcsolyát a szegedi raktárházban

Kora tavaszi munkák

Szórják a műtrágyát – Belvízelvezetés

Nem tudni, tartós lesz-e a most érkezett tavasz, de a gazdaságokban *fölgyorsultak a munkák.* A homokföldeken a műtrágyaszóró gépek járják a parcellákat, a gyümölcsösökben, szőlőskertekben metszőbrigádok álltak munkába. A feketeföldeken még nem tudtak igazában dologba lendülni, mert az enyheség sárossá, járhatatlanná tette a parcellákat. Mindkét területen folytatódnak a belvízelvezető munkálatok. Árkokkal, kis kanálisokkal csapolják meg a laposabb területeket, vezetik el a vizet a nagyobb gyűjtőcsatornákba.

Az időjárás jobbra fordulása nem érintette a műhelyben dolgozókat. *Hamarosan végeznek a gépek téli javításával, befejezik a szokásos karbantartást.* Különös gonddal figyeltek most a gabonaföldek gépeire, mivel az idei tervek mindenhol a búza-, a rozs- és az árpatáblák megóvását tűzték célul.

Minderre azért volt szükség, mert az elmúlt évben a gabonatermelés 3,6 százalékkal kevesebb lett a tavalyelőttinél. Ennek ellenére nem panaszkodhatnak a zárszámadók, mert az időjáráshoz képest jó eredményt mondhatnak magukénak. A legutóbbi feladategyeztető tárgyaláson mondotta *Szabó Jánosné*, a megyei tanács elnökhelyettese, hogy a jól szervezett munka bizonyítékaként az országban elsőnek a Csongrád megyei gazdaságok arattak le. Tizenkét nap elegendő volt a gabona behordásához. Nyilvánvaló, ez adta az alapot a szövetkezetekben, hogy az ősszel megközelítően 100 ezer hektáron szórták a földbe a magot.

A jó téli felkészülés ellenére kicsit aggódnak a gabonatermesztők. *A száraz hideg nem használt a vetéseknek.* Félnek is sokan — mi lesz, ha még a tavalyinál is kevesebb gabona szökken kalászba? Az aggodalom minden tavaszon érthető, de több példa bizonyította, a dolgok menetét befolyásolni lehet. Volt rá eset, mikor rávetettek a hiányosan megindult gabonákra, árpával pótolták a kiesést. Csak a legritkább esetben eresztik neki az ekét a gyöngének ítélt táblákra, mivel egy munkából nem szívesen csinálnak kettőt.

Azt is tudják a szakemberek, hogy *a helyesen választott műtrágyázás sokat lendíthet az induló növényeken.* A fagyok idején több gazdaságban elszórták a kívánt mennyiségű tápanyagpótlót. A mórahalmi Homokkultúra Szakszövetkezetben, ahogy az idő engedte, úgy haladtak a műtrágyaszóró gépek. Lényegében tavaly ősszel kezdték a munkát, akárcsak a környező szövetkezetekben — Zákányszéken, Domaszéken, Ruzsán és Ásotthalmon. Volt is raktáron műtrágyájuk, de hozattak is hozzá, amikor ennek szüksége mutatkozott. A mórahalmiak vigyáztak, nehogy többet szórjanak a kelleténél, mert kárt ugyan nem okoz, de a költségeket növelte volna. Ez pedig nélkülözhetetlen a jó gazdálkodáshoz.

Az ásotthalmi Aranykalász Szakszövetkezetben a traktoros brigád és a gépműhely dolgozói kivették részüket az idei munkából is. A tavalyi esztendő eredményes zárásakor említették, hogy örömükre az idén se szakadt meg a folyamat. A jó gépekhez még jobbakat vásároltak. Főleg talajmarókat, markolókat és istállótrágyaszórókat.

Szatymazon, a Finn—Magyar Barátság Tsz-ben sem elégedettek az idei téllel. A 320 hektárnyi búzaföld nem kapta meg a szükséges hótakarót, de azért reménykednek, hogy ha a tavaszt átvészelik, kapnak egy jó nyarat, nem lesz gond. Tervük, hogy a növénytermesztésből több mint 29 millió forint bevételük legyen.

A gabonavetésekre mindenhol érdemes figyelmet fordítani, mert az új szabályzás *a termés fokozására* ösztönzi a gazdaságokat. A mezőgazdasági szövetkezetek kongresszusának határozata is erre sarkallja a téeszeket, szakszövetkezeteket. Megvannak hozzá a jó földek, elegendő a gép is, csak a szakértelmet kell „mellékelni".

M. T.

Virágos vasútállomások

A meteorológiai tavasz beköszöntével megkezdődött a vasútállomások környékének szépítése, rendezése.

A MÁV vonalai mellett és az állomások környékén összesen 900 ezer négyzetméternyi zöld terület nyugtatja a szemet, különösen tavasszal és nyáridőben. Gondozása, rendben tartása nagy munkát igényel. Több mint 500 kertész és az állomások személyzete gondoskodik arról, hogy a vasúti parkok az idén is üdén zölldelljenek.

A kertészek jelenleg a fák, a díszcserjék metszésével foglalkoznak. Az üvegházakban pedig megkezdték az egynyári növények előnevelését: a magvetést, az átültetést, a dugványozást. A palántákat majd májusban ültetik ki a szabadba.

A MÁV parkosított területeinek jó része — 150 ezer négyzetméter — virágoskert. Ide évente 3 millió egynyári és másfél millió kétnyári növényt ültetnek ki. Ezenkívül 30 ezer rózsatövet, ugyanannyi díszfát és 15 ezer örökzöld növényt helyeznek el a kertekben.